

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2016
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2016/0365 (COD)

14835/16
ADD 3

EF 360
ECOFIN 1116
CODEC 1735

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	29 Νοεμβρίου 2016
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	SWD(2016) 369 final
Θέμα:	ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ που συνοδεύει το έγγραφο Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών αντισυμβαλλομένων, και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, (ΕΕ) αριθ. 648/2012, και (ΕΕ) 2015/2365

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - SWD(2016) 369 final.

συνημμ.: SWD(2016) 369 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 28.11.2016
SWD(2016) 369 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

**Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**σχετικά με πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση κεντρικών
αντισυμβαλλομένων, και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1095/2010,
(ΕΕ) αριθ. 648/2012, και (ΕΕ) 2015/2365**

{COM(2016) 856 final}

{SWD(2016) 368 final}

Δελτίο συνοπτικής παρουσίασης

Εκτίμηση επιπτώσεων της πρότασης σχετικά με πλαίσιο για την εξασφάλιση της ομαλής ανάκαμψης και εξυγίανσης κεντρικών αντισυμβαλλομένων (CCP)

A. Ανάγκη ανάληψης δράσης

Γιατί; Ποιο είναι το πρόβλημα;

Η πτώχευση ενός χρηματοπιστωτικού ιδρύματος είναι δυνατόν να δημιουργήσει φαινόμενα μετάδοσης σε άλλα ιδρύματα, ιδίως σε περίπτωση που οι κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας συνιστούν τέτοια απειλή για τη σταθερότητα ολόκληρου του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το κράτος μπορεί να αναγκαστεί να διασώσει το ίδρυμα χρησιμοποιώντας τα χρήματα των φορολογουμένων, καθώς η αδράνεια του κράτους θα μπορούσε να οδηγήσει σε συστημική κρίση και να επιφέρει τεράστιες ζημιές στην οικονομία. Προσφάτως, απαιτήθηκε κρατική παρέμβαση, με κόστος για τον φορολογούμενο, για τη διάσωση πολλών τραπεζών, ώστε να αναχαιτιστεί τέτοια συστημική κρίση. Κατόπιν τούτου, ενισχύθηκε σημαντικά η νομοθεσία της ΕΕ για την προληπτική εποπτεία των τραπεζών και, το σημαντικότερο, καθιερώθηκε ένα νέο πλαίσιο – η οδηγία για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των τραπεζών (BRRD) – βάσει του οποίου εξουσιοδοτούνται οι αρμόδιες αρχές να διασφαλίζουν την ομαλή πτώχευση των τραπεζών. Εν προκειμένω, απαιτείται από τις τράπεζες να προετοιμάζονται καλύτερα για τη διαχείριση χρηματοοικονομικών δυσχερειών, παρέχονται στις αρμόδιες αρχές εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης σε τράπεζα που βρίσκεται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύει να πτωχεύσει, προβλέπεται ένα κοινό σύνολο εργαλείων εξυγίανσης για τη διαχείριση της πτώχευσης, και επιμερίζονται οι όποιες οικονομικές ζημιές μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών στην τράπεζα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η BRRD διευκολύνει την αναδιάρθρωση, από τις δημόσιες αρχές, των τραπεζών που βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή στα πρόθυρα της πτώχευσης, με παράλληλη ελαχιστοποίηση του τυχόν κόστους για τους φορολογούμενους.

Ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος (CCP) παρεμβαίνει μεταξύ των αντισυμβαλλομένων στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές, αναλαμβάνοντας και ασκώντας τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, και ενεργώντας ως αγοραστής έναντι κάθε πωλητή και ως πωλητής έναντι κάθε αγοραστή για συγκεκριμένο σύνολο συμβάσεων. Μολονότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι είναι λιγότερο ευάλωτοι σε πτώχευση, σε σύγκριση με τις τράπεζες, δεν είναι και απολύτως προστατευμένοι. Υπάρχει διεθνής συναίνεση ότι θα πρέπει να παρακολουθούνται προσεκτικά και να αντιμετωπίζονται οι συστημικοί χρηματοπιστωτικοί κίνδυνοι σε όλα τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, και όχι μόνο στις τράπεζες¹. Η πρόσφατη κρίση έδειξε ότι οποιαδήποτε δημόσια παρέμβαση για την αντιμετώπιση κινδύνων στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να είναι ταχεία και με ελάχιστη προσφυγή σε χρήματα φορολογουμένων. Είναι ευρέως αποδεκτό ότι απαιτείται επείγοντως ένα πανευρωπαϊκό πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Το Συμβούλιο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΣΧΣ), η υψηλού επιπέδου διεθνής ομάδα ρυθμιστικών αρχών, που εργάζεται υπό την αιγίδα της G20 για τη μεταρρύθμιση του χρηματοπιστωτικού ρυθμιστικού πλαισίου στον απόηχο της κρίσης και για την αντιμετώπιση νεοεμφανιζόμενων κινδύνων, έχει επίσης αποδώσει προτεραιότητα στις εργασίες αυτές. Το επιχειρηματικό μοντέλο των κεντρικών αντισυμβαλλομένων συνεπάγεται σημαντική συγκέντρωση χρηματοοικονομικών κινδύνων, κατά κύριο λόγο από τις τράπεζες, που είναι οι μεγαλύτεροι χρήστες τους, αλλά και από άλλους χρηματοοικονομικούς παράγοντες. Είναι εγγενώς διασυννοριακό, στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης ενωσιακής και παγκόσμιας αγοράς. Επιπλέον, η συστημική σημασία των κεντρικών αντισυμβαλλομένων είναι βέβαιο ότι θα αυξηθεί περαιτέρω, λόγω της δέσμευσης της G20 να εκκαθαρίζονται τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα (OTC) μέσω κεντρικών αντισυμβαλλομένων, με αποτέλεσμα τη μετατόπιση των κινδύνων που είναι εγγενείς σε αυτά τα μέσα έξω από τις τράπεζες, και τη συγκέντρωσή τους στους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους, εξασφαλίζοντας έτσι την κεντρική διαχείριση κινδύνων για αυτά. Παρότι πρόκειται για συμβάν χαμηλής πιθανότητας, η πτώχευση ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα μπορούσε, μέσω της κεντρικής του θέσης στις αγορές και ιδίως της άμεσης σύνδεσής του με τις τράπεζες, να προκαλέσει ευρεία μετάδοση εντός του χρηματοπιστωτικού συστήματος, σε περίπτωση που δεν γίνει διαχείρισή της με συντεταγμένο τρόπο. Κατά συνέπεια, απαιτείται ένα νομοθετικό πλαίσιο που να εξουσιοδοτεί τις αρμόδιες αρχές να αντιμετωπίζουν αυτόν τον κίνδυνο για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, με ταχεία αναδιάρθρωση και εκκαθάριση των λειτουργιών ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου με συντεταγμένο τρόπο, σε περίπτωση επαπειλούμενης πτώχευσης συστημικής εμβέλειας. Συν τοις άλλοις, τα νομοθετικά μέτρα θα πρέπει να παρέχουν κίνητρα για ορθή διαχείριση των κινδύνων των κεντρικών αντισυμβαλλομένων και να προστατεύουν τους πελάτες των μεγάλων τραπεζών που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες εκκαθάρισης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, καθώς και τους φορολογούμενους από μεγάλες απώλειες σε περίπτωση εξυγίανσης.

Τι αναμένεται να επιτευχθεί με την παρούσα πρωτοβουλία;

Η νέα νομοθεσία θα διασφαλίζει ότι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα είναι καλύτερα προετοιμασμένοι για να

¹ Βλέπε π.χ. την επιστολή του Προέδρου του Συμβουλίου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στους Υπουργούς Οικονομικών και τους Διοικητές των Κεντρικών Τραπεζών της G20: «Financial Reforms – Finishing the Post-Crisis Agenda and Moving Forward» (Χρηματοπιστωτικές μεταρρυθμίσεις – Ολοκλήρωση του θεματολογίου μετά την κρίση και μελλοντική πορεία) (Φεβρουάριος 2015).

<http://www.financialstabilityboard.org/wp-content/uploads/FSB-Chair-letter-to-G20-February-2015.pdf>

ανακάμψουν από χρηματοοικονομικές δυσχέρειες, και θα παραχωρεί στις ενδεδειγμένες αρχές νέες εξουσίες για την ταχεία ανάκαμψη ή εξυγίανση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, οι οποίοι βρίσκονται σε σημείο πτώχευσης ή κινδυνεύουν να πτωχεύσουν, ούτως ώστε να διατηρηθούν οι κρίσιμες λειτουργίες τους, ενώ άλλες λειτουργίες θα τίθενται υπό εκκαθάριση. Ο κανονισμός της ΕΕ που διέπει τη λειτουργία των κεντρικών αντισυμβαλλομένων² επιφέρει ήδη σημαντικές βελτιώσεις όσον αφορά την προληπτική διαχείριση, όμως η παρούσα πρωτοβουλία θα συμβάλει στην περαιτέρω ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, με τον σχεδιασμό και την εναρμόνιση των εργαλείων πρόληψης κρίσεων και εξυγίανσης σε ολόκληρη την ΕΕ. Η ιδιαιτερότητα των κεντρικών αντισυμβαλλομένων και του υφιστάμενου κανονιστικού πλαισίου θα λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά τον σχεδιασμό των εν λόγω εργαλείων, ώστε να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις και να διασφαλίζεται η αναλογικότητα.
Ποια είναι η προστιθέμενη αξία της δράσης σε επίπεδο ΕΕ; Οι χρηματοπιστωτικές αγορές της ΕΕ είναι σε μεγάλο βαθμό ενοποιημένες. Οι αδειοδοτημένοι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους πέραν των συνόρων και, ως εκ τούτου, η πτώχευση ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου θα συνεπαγόταν δευτερογενείς επιπτώσεις μεταξύ κρατών μελών. Ο κατακερματισμός της ενιαίας αγοράς της ΕΕ κατά την πρόσφατη κρίση καταδεικνύει σαφώς τον κίνδυνο που υπάρχει όταν βασιζόμαστε αποκλειστικά σε διαφορετικά εθνικά καθεστώτα για τη διαχείριση της πτώχευσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων με διασυννοριακή εμβέλεια. Επομένως, ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για την ανάκαμψη και την εξυγίανση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων θα εξασφαλίσει την αποτελεσματικότερη διαχείριση κρίσεων και μικρότερο κατακερματισμό της αγοράς. Το πλαίσιο θα προωθήσει τη συντονισμένη εκτέλεση των δράσεων μεταξύ των κρατών μελών, ίσους όρους ανταγωνισμού για τα σχετικά ιδρύματα και ίση μεταχείριση των ιδιοκτητών, των πιστωτών και των πελατών τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, με το ενωσιακό πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης θα ενισχυθούν επίσης και οι ισχύοντες ενωσιακοί και εθνικοί κανόνες προληπτικής εποπτείας.
Β. Λύσεις
Ποιες νομοθετικές και μη νομοθετικές επιλογές πολιτικής έχουν εξεταστεί; Υπάρχει προτιμώμενη επιλογή ή όχι; Γιατί; Το πλαίσιο ανάκαμψης και εξυγίανσης για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους είναι πιθανό να συνεπάγεται τη λήψη έκτακτων μέτρων από μια δημόσια αρχή προς το δημόσιο συμφέρον, τα οποία ενδεχομένως υπερεισχύουν των συνήθων δικαιωμάτων και βάσει των οποίων καταλογίζονται οι ζημιές σε συγκεκριμένα ενδιαφερόμενα μέρη. Συνεπώς, είναι προτιμότερες οι νομοθετικές επιλογές πολιτικής έναντι ενδεχόμενων μέτρων μη δεσμευτικού χαρακτήρα.
Ποιος υποστηρίζει την κάθε επιλογή; Με βάση την αντίδραση των ενδιαφερόμενων μερών που εκφράστηκε σε μια δημόσια διαβούλευση της Επιτροπής, και τις διεθνείς συζητήσεις υπό την αιγίδα του ΣΧΣ, υπάρχει ευρεία συναίνεση εντός του κλάδου και μεταξύ των αρχών ότι όλοι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να υπόκεινται σε ένα πλαίσιο που επιτρέπει την ομαλή ανάκαμψη και την ενδεχόμενη εξυγίανσή τους, σε περίπτωση σοβαρών χρηματοοικονομικών δυσχερειών. Ωστόσο, τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν διαφορετικές προτιμήσεις μεταξύ των διαφόρων επιλογών καταλογισμού των ζημιών (6.6), ανάλογα με το πώς θα επηρεαστούν.
Γ. Επιπτώσεις της προτιμώμενης επιλογής
Ποια είναι τα οφέλη της προτιμώμενης επιλογής (αν υπάρχει, ειδάλλως των κυριότερων επιλογών); Σε αντίθεση με τον τραπεζικό τομέα, οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι δεν αντιμετώπισαν σημαντικά προβλήματα κατά τη διάρκεια της πρόσφατης κρίσης. Κατά συνέπεια, δεν υπάρχουν αρκετές εμπειρικές ενδείξεις ώστε να ποσοτικοποιηθούν τα οφέλη ενός ενωσιακού πλαισίου ανάκαμψης και εξυγίανσης για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους. Παρά ταύτα, οι διασυννοριακές δραστηριότητες και η συγκέντρωση κινδύνων των μεγαλύτερων κεντρικών αντισυμβαλλομένων δείχνουν ότι οι συνέπειες μιας άτακτης χρεωκοπίας για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα θα μπορούσαν να είναι ακόμη μεγαλύτερες από ό,τι στην περίπτωση μιας συστημικά σημαντικής τράπεζας. Επιπλέον, η συγκέντρωση κινδύνων σε κεντρικούς αντισυμβαλλομένους πρόκειται να αυξηθεί σημαντικά, λόγω της δέσμευσης της G20 να μετριαστούν οι κίνδυνοι για τους συμμετέχοντες στην αγορά σε διμερείς συναλλαγές παραγώγων, με την απαίτηση να εκκαθαρίζουν τυποποιημένες συναλλαγές μέσω κεντρικών αντισυμβαλλομένων. Με καλύτερο σχεδιασμό αντιμετώπισης κρίσεων εντός των κεντρικών αντισυμβαλλομένων και με εξουσίες των αρχών να παρεμβαίνουν με τυποποιημένα εργαλεία, αναμένεται να μειωθεί ο κίνδυνος καταστροφικής πτώχευσης ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου, που διαφορετικά θα χρειαζόταν σχεδόν σίγουρα διάσωση από το κράτος, με σημαντικό κόστος για τον φορολογούμενο. Η προοπτική της ομαλότερης ανάκαμψης και εξυγίανσης κεντρικού αντισυμβαλλομένου ενδέχεται να ωφελήσει τον χρηματοπιστωτικό τομέα γενικότερα, με την παροχή κινήτρων για καλύτερη διαχείριση των κινδύνων εντός του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, και των χρηματοδοτικών ανοιγμάτων των τραπεζών έναντι του κεντρικού αντισυμβαλλομένου.
Ποιο είναι το κόστος της προτιμώμενης επιλογής (αν υπάρχει, ειδάλλως των κυριότερων επιλογών);

² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 648/2012 για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών («EMIR»).

Τα αρχικά έξοδα για τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους θα είναι, κυρίως, με τη μορφή απαιτήσεων για καλύτερο σχεδιασμό και πρόληψη της χρεωκοπίας. Θα ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος, τη διασύνδεση, τη δυνατότητα υποκατάστασης και την πολυπλοκότητα του κεντρικού αντισυμβαλλομένου, και περιλαμβάνουν δαπάνες για ανθρώπινους πόρους, ισχύουσες αμοιβές νομικών συμβούλων και δικηγορικές αμοιβές, αναβάθμιση συστημάτων και τα έξοδα ενδεχόμενης αναδιοργάνωσης. Με βάση τις αντίστοιχες δαπάνες για τις τράπεζες, οι απαιτήσεις αυτές υπολογίζονται σε αρκετά εκατομμύρια για τα μεγαλύτερα ιδρύματα και σε χιλιάδες για τις μικρότερες οντότητες. Συνολικά, ο μικρότερος αριθμός κεντρικών αντισυμβαλλομένων που υπόκεινται σε αυτές τις απαιτήσεις και το χαμηλότερο επίπεδο οργανωτικής πολυπλοκότητάς τους, σε σύγκριση με τις τράπεζες, αναμένεται να συνεπάγονται συνολικά χαμηλότερα αρχικά έξοδα. Ως μέρος της εκτίμησης και της διευκόλυνσης της δυνατότητας εξυγίανσης των κεντρικών αντισυμβαλλομένων, οι αρχές μπορούν να απαιτούν από ορισμένους από αυτούς να ενισχύσουν τον ισολογισμό τους ή να εξορθολογίσουν τις οργανωτικές δομές τους, αλλά αυτές θα είναι περιπτώσεις ad hoc, που δεν θα ισχύουν για το σύνολο του τομέα.
Πώς θα επηρεαστούν οι μεγάλες, οι μικρομεσαίες και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις;
Όλοι οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι στην ΕΕ εμπίπτουν στο πεδίο της παρούσας εκτίμησης επιπτώσεων. Όσον αφορά τις έμμεσες καθαρές επιπτώσεις, οι ΜΜΕ και άλλες επιχειρήσεις αναμένεται να ωφεληθούν από τη συνολική ενίσχυση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας.
Θα υπάρξουν σημαντικές επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς και στις εθνικές διοικήσεις;
Ένας από τους κύριους στόχους των προτεινόμενων μέτρων είναι η απαλλαγή των εθνικών προϋπολογισμών από το κόστος για παροχή στήριξης της φερεγγυότητας, σε περίπτωση πτώχευσης ενός κεντρικού αντισυμβαλλομένου.
Θα υπάρξουν άλλες σημαντικές επιπτώσεις;
Μπορεί να χρειαστεί να λάβουν οι αρμόδιες αρχές έκτακτα μέτρα προς το δημόσιο συμφέρον, ώστε να αποτρέψουν απειλή χρηματοοικονομικού πανικού, σε περίπτωση που κάποιος κεντρικός αντισυμβαλλόμενος βρίσκεται σε σημείο ή στα πρόθυρα πτώχευσης. Τα εν λόγω έκτακτα μέτρα ενδέχεται να υπερισχύσουν των κεκτημένων δικαιωμάτων ιδιοκτησίας. Ωστόσο, οποιαδήποτε τέτοια μέτρα πρέπει να συνάδουν με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και, ως εκ τούτου, πρέπει να είναι αναλογικά, να αποσκοπούν στη διατήρηση της αξίας προς το γενικό συμφέρον και να μην αφήνουν τα θιγόμενα ενδιαφερόμενα μέρη σε χειρότερη θέση απ' ό,τι αν ο κεντρικός αντισυμβαλλόμενος είχε υπαχθεί σε διαδικασίες αφερεγγυότητας.
Δ. Παρακολούθηση
Πότε θα επανεξεταστεί η πολιτική;
Οι κεντρικοί αντισυμβαλλόμενοι θα πρέπει να παρακολουθούν τα σχέδια ανάκαμψής τους, και οι αρχές τις προτιμώμενες επιλογές τους για εξυγίανση, ούτως ώστε να εξασφαλίζεται ότι είναι ενδεδειγμένα, σε συνεχή βάση και υπό το πρίσμα τυχόν μεταβολών στην κατάσταση των κεντρικών αντισυμβαλλομένων και των ευρύτερων εξελίξεων στην αγορά. Το πλαίσιο συνολικά μπορεί να υποβληθεί σε επανεξέταση μετά από περίοδο 3-5 ετών.